

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft het door rekwirantes overgelegde bewijs verkeerd opgevat en verdraaid door te oordelen dat er geen causaal verband was tussen de onrechtmatige vaststelling van besluit 2013/226⁽¹⁾ en de door rekwirantes geleden schade (bestreden arrest, punten 155-197, en meer bepaald punten 187-189).

⁽¹⁾ Uitvoeringsbesluit 2013/226/EU van de Raad van 21 mei 2013 houdende verwerping van het voorstel voor een uitvoeringsverordening van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaald polyethyleentereftalaat van oorsprong uit India, Taiwan en Thailand naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009, en tot beëindiging van de procedure van het nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaald polyethyleentereftalaat van oorsprong uit Indonesië en Maleisië, voor zover bij het voorstel een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaald polyethyleentereftalaat van oorsprong uit India, Taiwan en Thailand wordt ingesteld (PB 2013, L 136, blz. 12).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de grande instance de Bobigny
(Frankrijk) op 19 juni 2017 — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de
l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines S.A.**

(Zaak C-370/17)

(2017/C 283/34)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Bobigny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)

Verwerende partij: Vueling Airlines S.A.

Prejudiciële vraag

Moet het gevolg van een E101-verklaring, die overeenkomstig de artikelen 11, lid 1, en 12 bis, lid 1 bis, van verordening nr. 574/72/EEG van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾, is afgegeven door de instantie die is aangewezen door de overheid van de lidstaat waarvan de socialezekerheidswetgeving van toepassing blijft op de situatie van de werknemer, behouden blijven, zelfs al is de E101-verklaring verkregen na gebleken fraude, welke definitief is vastgesteld door een autoriteit of een rechterlijke instantie van de lidstaat waar de werknemer zijn activiteit uitoefent of moet uitoefenen?

Indien die vraag positief wordt beantwoord, verzet de afgifte van E101-verklaringen zich ertegen dat personen die slachtoffer zijn van schade die zij hebben ondervonden door de gedraging van de werkgever, de fraudepleger, vergoeding daarvan krijgen, zonder dat de aansluiting van de werknemers bij de in de E101-verklaring genoemde regelingen ter discussie wordt gesteld door de tegen de werkgever ingestelde aansprakelijkheidsvordering?

⁽¹⁾ PB L 74, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court (Ierland) op 22 juni
2017 — Minister for Justice and Equality, Ireland en Attorney General/Arkadiusz Piotr Lipinski**

(Zaak C-376/17)

(2017/C 283/35)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court